

LA CABRA SALVATGE

Text i fotografies: RICARD DEL RÍO

Unes peülles tot terreny

1

3

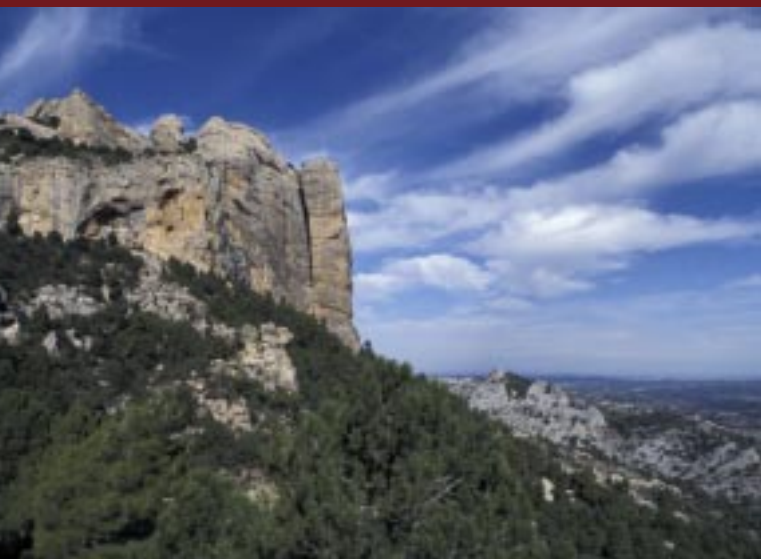

1. Un mascle adult descansa dalt d'un cim una tarda d'hivern. 2. Les roques calcàries esmolades no suposen cap perill per a aquesta espècie tan ben adaptada. 3. L'hàbitat d'aquests animals són les muntanyes. Vista de les Roques d'en Benet als Ports de Tortosa-Beseit.

2

La cabra salvatge és un dels mamífers més grossos que podem trobar a les nostres comarques: alguns mascles arriben fins als cent quilos de pes, mentre que les femelles són la meitat de grans. El primer que crida l'atenció d'aquests animals són les banyes, molt llargues i corbades en els mascles i petites en les femelles. Les banyes els apareixen al cap d'uns mesos de vida i els creixen ràpidament, fins que tenen vuit anys; després alenteixen el creixement. En els mascles molt vells, les banyes poden fer-se enormes; cada any que passa queda marcat per sempre a les banyes d'aquests animals, de manera que si es compten els anells superficials de les banyes se'n pot saber l'edat. El pèl és d'un color marronós, amb taques negres variables a les potes i al pit. Durant l'estiu el pèl és molt curt, mentre que a l'hivern s'allarga, per protegir-los del fred. La facilitat amb la qual aquests animals caminen i salten per les roques és una mostra de la seva adaptació al terreny rocall. Les peülles tenen unes vores exteriors dures i una zona interna tova i antilliscant, de manera que poden aprofitar els petits forats de les roques i pujar ràpidament per una paret molt inclinada o bé córrer muntanya avall sense patir per les rellicades.

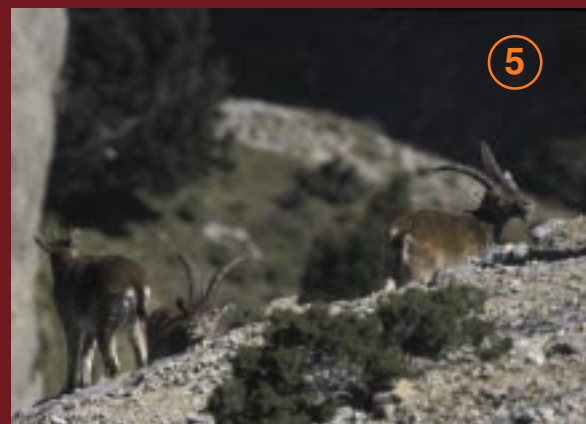

1. Les llargues banyes són les armes que utilitzen per als combats. 2. L'atenta vigilància del grup fa que sigui difícil sorprendre aquest animals, ja que quan un individu s'escapa, tot el ramat el segueix allunyant-se del perill. 3. Un mascle jove comença a entrenar-se per a la lluita. 4. Una femella adulta i prop seu la cria de l'any anterior. 5. El ramat es retira cap a la vall per buscar un lloc on passar la nit.

COMPORTAMENT

Durant l'estiu, les cabres salvatges es troben a les zones altes de les muntanyes i s'alimenten al capvespre o durant la nit; de dia fa massa calor i es protegeixen del Sol en esquerdes o coves. En canvi, a l'hivern les cabres són més diürnes, ja que l'aliment és escàs o de baixa qualitat i, per tant, han de dedicar més temps a buscar menjar. Aquests animals s'alimenten sobretot de plantes i herbes. Durant l'hivern mengen també les fulles dels pins. Els mascles i les femelles es troben en ramats separats. D'una banda, hi ha grups de femelles i cries joves o de l'any anterior i, de l'altra, trobem els mascles adults, que formen ramats de trenta o quaranta exemplars. És estrany trobar individus solitaris, però de vegades hi ha mascles vells que poden anar acompanyats d'un mascle jove que fa d'aprenent. Durant l'època de la reproducció es formen ramats mixtos; és l'únic període de temps que podem trobar mascles i femelles junts. Això passa durant l'hivern, aleshores els mascles lluiten ells amb ells per defensar un grup de femelles i atacar els possibles competidors. Les lluites consisteixen a donar-se cops amb les banyes fins que un dels competidors es retira. Els cops poden sentir-se des de molt lluny, i a vegades algun excursionista ha estat testimoni d'aquests combats, que ressonen per les valls de les muntanyes.

LOCALITZACIÓ

A Catalunya, només queden cabres a la zona dels Ports de Tortosa-Beseit i les serres de Cavalls i Pàndols, situades a les comarques de la Terra Alta i la Ribera d'Ebre. La població que quedava al Pirineu va desaparèixer fa uns quants anys, víctima de la pressió humana. Per sort, al massís dels Ports la població va augmentant; la desaparició dels seus enemics naturals, com són els llops i óssos, ha fet que això sigui possible. Malgrat que està protegida, aquesta espècie es troba sotmesa a una caça controlada per mantenir l'equilibri de les poblacions.

